

Není svobodný ten, kdo nedokáže poručit sám sobě.

Autor: Tomáš Pajonk

Zatčení a následné odsouzení Tommyho Robinsona spustilo lavinu emocí na internetu, i mimo něj. Opět se ze všech koutů začali ozývat bojovníci za pravdu a ve valné většině naprosto manipulativně komentovali situaci ve prospěch Robinsona.

Účelem tohoto článku není hájit soudní systém Velké Británie a vybrat si stranu. Chci jenom nabídnout fakta. Fakta, na základě kterých si můžete udělat názor. Tak pojďme na to.

Začal bych představením Tommyho Robinsona. Ve vězení byl už v minulosti (leden 2013) když dostal 10 měsíců za použití cizího pasu při cestování. Na dalších 18 měsíců byl v roce 2014 Robinson odsouzen za podvod s hypotékami. Zároveň je také Robinson bývalým lídrem a jedním ze zakladatelů “English Defence League”, organizace, která tvrdě vystupovala proti islámu a migraci obecně. Z tohoto důvodu mu bylo již několikrát vyhrožováno smrtí, což v minulosti eskalovalo až k útokům na jeho dům a vynucenému odstěhování jeho rodiny na jiné, bezpečné, místo. Ve vězení mu samozřejmě nebezpečí hrozilo také, proto se v jeho případech vždy využíval zvláštní režim, kdy byl Robinson oddělen od zbytku vězňů a čas trestu trávil v podstatě na samotce. Při pobytu ve vězení byl ovšem i tak Robinson cílem mnohých útoků od spoluvězňů.

Ještě jsem zapomněl na jednu věc. Právě jméno Tommyho Robinsona je ve skutečnosti

Stephen Yaxley-Lennon. Pro potřeby tohoto článku ho ovšem budu nazývat tak, jak ho nazývá komunita a jak si říká i on sám.

Vraťme se zpět do současnosti. Tommy vysílal online záběry osob, jenž se zúčastnily soudního řízení v královského soudu v Leedsu. Výsledek? 13 měsíců natvrdo.

Wow! 13 měsíců za to, že natočím lidi před soudní budovou? Jak je to možné? To už se snad v té Británii zbláznili?!

Ne, nezbláznili.

A vysvětlím proč.

Jako první bych rád zmínil hlavní důvod vzniku davové psychózy týkající se této konkrétní kauzy. Je to přímý důsledek zákazu podávání informací o této kauze, v anglickém právu známý jako tzv. „*postponement order*“. Tento zákaz platí až do vydání rozsudku v dané kauze. Z tohoto důvodu o kauze neinformovala žádná média a informace byly z počátku k dostání pouze z Facebooku, Twitteru a dalších sociálních sítí. Mainstreamová média rozhodně nejsou stoprocentní zárukou objektivního zpravodajství, mohl by dnes kdokoliv namítnout. Facebookové grafiky, komentáře a statusy jsou na tom, dle mého názoru co se týče objektivity, ještě o dost hůř.

Nerad bych se pustil do polemiky o tom, zda je tento konkrétní zákon v pořádku, nebo ne. Koneckonců, právě možnost informovat a podávat informace a probíhajících soudních jednáních je tou hlavní zárukou a možností občanů hlídat to, zda je proces spravedlivý. V britském právu je tento princip ovšem pevně ukotven a tzv. „*reporting restrictions*“ se používají například pro utajení identity nezletilé osoby, případně utajení identity oběti sexuálního násilí, nebo zákazu informování o identitě nezletilých svědků u soudu. V tomto případě se ovšem jednalo právě o „*postponement order*“, který je obsažen v 4(2) *Contempt of Court Act* z roku 1981. Ten se využívá například v těch případech, kdy se jedná o soudní řízení s celým drogovým kartelem, a zažalovány jsou desítky osob, což znemožňuje projednání případu se všemi zúčastněnými najednou a je nutné zrealizovat hned několik oddělených soudních řízení. Dalším důvodem může být to, že je soudní řízení přímo spojeno s jiným případem, na který by mohlo zveřejnění průběhu soudu mít přímý vliv. **V našem případě se stalo to první a soudce zakázal informovat o kauze právě z důvodu ještě probíhajících jednání s dalšími zainteresovanými osobami.**

Porušení zákazu podávání informací je pak klasifikováno jako pohrdání soudem.

Že tak činí, Robinson věděl. Koneckonců se k tomu se nakonec i přiznal.

První zprávy ovšem naznačovaly jiný důvod zadržení Robinsona, a to tzv. „breach of the peace“. V českém právním prostředí lze tento nástroj použít v případě: „Když někdo bezprostředně ohrožuje zájem chráněný trestním zákonem“. Neboli: „Pro existenci důvodů k bezprostřednímu zásahu je nutné ohrožení či dokonce poškození právem chráněného zájmu.“

Ohroženým nebo poškozeným zájmem je typicky život, zdraví, majetek, osobní svoboda, veřejný pořádek. Bezprostřední zásah směřuje především proti osobě, která daný právem chráněný zájem porušuje nebo ohrožuje, může však směřovat i vůči třetí osobě např. při odvracení nebezpečí vyvolané přírodními silami.“

Pro úplnou přesnost přidávám i originál v angličtině, aplikovaný v této kauze:

„There is a breach of the peace whenever harm is actually done or is likely to be done to a person or in his presence to his property or a person is in fear of being so harmed through an assault, an affray, a riot, unlawful assembly or other disturbance.“ (R v Howell [1982] Q.B. 416)

Dřívější soudní řízení potvrdila, že lze tento prostředek použít i v případě, že je oprávněná obava o vyvolání násilí jak proti natáčeným, tak i proti tomu, kdo o situaci reportuje. Robinson natáčel obžalované (ne odsouzené) a často je ve svých videích označoval za zločince, čímž je v očích veřejnosti dopředu odsoudil a vyvolával vůči nim nenávist přes to, že soud ještě nebyl oficiálně u konce a tresty ještě zdaleka nepadly. Jakmile policie na základě „breach of the peace“ zatkne, dostane také možnost v případě opodstatněné obavy z toho, že se například zatčený vrátí zpět na místo a bude akt opakovat, možnost daného člověka zadržet, a to až na 24 hodin. Policie Tommyho Robinsona zadržela s odkazem na jeho předešlé prohřešky proti zákonu a kriminální minulost.

Na tom, že někoho zadrží za jednu věc a následně jej odsoudí za jinou, není nic zvláštního. Pokud totiž vyjdou najevo jiné skutečnosti, které odůvodňují zahájení trestního řízení pro jiný skutek, může tak soud učinit. Soud, znalý jeho aktivit a bývalých excesů, s ním okamžitě zahájil jednání na základě porušení zákona o zákazu informování.

Proč ale dostal Tommy Robinson hned 13 měsíců natvrdo? Není to trochu moc?

Abychom získali odpověď na tuto otázku, musíme se vrátit do března roku 2017. Tehdy totiž Tommy Robinson také natáčel. Tentokrát to byli obžalovaní v kauze muslimů, kteří měli údajně znásilňovat děti. Vysílání se tehdy jmenovalo „Tommy Robinson in Canterbury exposing Muslim child rapists“. Proto, že se nakonec soudce rozhodl využít postranních a zadních východů tak, aby obžalovaným umožnil opustit budovu v soukromí, se Robinson rozhodl natáčet přímo uvnitř soudní budovy, u čehož svým fanouškům kázal o nutnosti potrestat „Muslim paedophiles“. Na protizákonnost jeho jednání jej upozornila ochranka soudní budovy (dle sekce 41, *Criminal Justice Act 1925*). Robinson ovšem ve vysílání nepřestal s tím, že mu jiný soud potvrdil, že se stále pohybuje v mezích zákona a že může obžalované natáčet i uvnitř soudní budovy.

Robinson poté ve videu uvedl to, že se pedofilové schovávají, a když ho policisté (**z toho důvodu, že soud ještě stále probíhal a vina nebyla dokázána**) požádali o to, aby takto obžalované přestal oslovovat odvětil, že tak bude dělat i nadále a že si je zajde natočit i k nim

domů, aby je na kameru přece jen zachytil. Ve vysílání pak dále pokračoval.

Na základě výše uvedeného ho 22. března 2017 soudkyně Norton odsoudila k 3 měsíční podmínce, s odkladem na 18 měsíců. To znamenalo, že Robinson tehdy ještě do vězení nemusel, příštích 18 měsíců byl ovšem pod drobnohledem a hrozil mu zvýšený trest.

Soudkyně Norton tehdy doslova uvedla:

[Y]ou should be under no illusions that if you commit any further offence of any kind, and that would include, I would have thought, a further contempt of court by similar actions, then that sentence of three months would be activated, and that would be on top of anything else that you were given by any other court.

In short, Mr Yaxley-Lennon, turn up at another court, refer to people as “Muslim paedophiles, Muslim rapists” and so and so forth while trials are ongoing and before there has been a finding by a jury that that is what they are, and you will find yourself inside. Do you understand?

Překlad:

Měl byste vědět, že pokud spácháte jakýkoliv další přestupek, který bude souviset s pohrdáním soudem a který bude vykazovat stejné znaky, vám budou k trestu, který za tento přestupek dostanete, přidány ještě tři měsíce z Vaší podmínky.

Ve zkratce, pane Yaxley-Lennon, přijďte k jinému, dalšímu, soudu, nazývejte lidi „muslimskými pedofily, muslimskými znásilňovači“ a podobně během průběhu daného soudu ještě před tím, než bude vyřčen rozsudek porotou a půjdete za mříže. Rozumíte?

Cože to Tommy Robinson 25. května 2018 udělal?

Znovu pohrdal soudem, opět častokrát zmínil svá přesvědčení o vině obžalovaných, čímž vytvořil úrodnou půdu pro spekulace veřejnosti a obžalované tím ohrozil. Zároveň také porušil zákaz informování o případu, o kterém, jak sám později uvedl, věděl. Toto samo o sobě by mohlo v krajním případě vést až k oprávněnému požadavku obhájců na výměnu poroty pro její možnou zaujatost.

Později u soudu Tommy Robinson dokonce přiznal to, že věděl, že je jeho počínání pohrdání soudem.

Na základě tohoto sledu událostí byl odsouzen na 10 měsíců do vězení. K tomu se

samozřejmě přičetla podmínka ve výši 3 měsíců. Dohromady tedy měsíců 13.

Dopadlo to koneckonců přesně tak, jak ho o několik měsíců dřív soudkyně Norton varovala.

Tak co? Je Tommy Robinson mučedník, který je justiční obětí zvrátného systému, který neuznává svobodu slova?

To už nechám na vás.

Tomáš Pajonk
Předseda Svobodných a zastupitel Zlínského kraje.

Úvaha byla převzata z osobních stránek autora s jeho souhlasem.